Mindeord ved Karen Frandsen Skjelbo's død den 4 marts 1958.

Dødsfald

Fru Karen Frandsen, Skelbo, er natten til tirsdag afsnoet ved døden i sit hjem ved Højrup.

Karen Frandsen, der blev 74 aar, er født i Sallinge, som forældres far og mødre hendes bror Hans Pilegaard var sognefogder. Som ung kom hun i forbindelse med Indholden og blev optaget grundig af dens lærdomme og tro saad.

Hun blev gift med Frands Frandsen, Skjelbo, og begyndte med ham videre paa de gode og smukke traditioner, der allerede var skabt der paa gaarden. Hun blev en utrættelig ejerfo for en mand i hans arbejde for den fri skole og kirke. Frands Frandsen var jo [illegible] og vidende en stor indsats hvorfor kommunalt og parlamentarisk for sine synspunkter, ogsaa efter arbejde de fulgte Karen Frandsen med stor interesse.

Midtpunktet i hendes privatliv var dog hendes hjem og børneskaren paa en datter og fem sønner. Datteren og [illegible] sønnen, Verner Ærenlund overtog gaarden, og i de tryggeste sidder hende nærtet Frandsen til sin død. En særlig glæde var det for hende, at hjemmets gode tradisjoner og idealer for [illegible] videreførtes af hendes børn.

Dødsfald

Fru Karen Frandsen, Skjelbo, døde natten til tirsdag i alt hjem ved Højrup 74 aar gammel.

Karen Frandsen, f. Pilegaard, stammede fra Sallinge, hvor hendes far og moder hendes bror Hans Pilegaard som [illegible] sognefogder. En ældre broder Jens Pilegaard døde ved paaskelidt i fjor, og de tre søskende er saaledes gaaet bort inden for et aar.

Karen Pilegaard voksede op i Sallinge og lærte at ved sammenhæng og [illegible] i ung tilknytning til den fri skole og den fri kirke. Her var [illegible] i [illegible] arbejde, i den [illegible] og [illegible] og som kom i forbindelse med Indholden og blev ogsaa stærk optaget af dens lærdomme. Ved sit giftermaal med Frands Frandsen, Skjelbo, begyndte sammen [illegible] det gode og fri hjem paa Skjelbo, hvor der var smukke traditioner at bygge videre paa.

Hun blev kendt i vide kredse og var en god støtte for sin mand i hans store arbejde for den fri skole og kirke, som var deres [illegible], men ogsaa det kommunale arbejde [illegible] Karen Frandsen med stor interesse.

Hjemmet var og blev det centrale i tilværelsen, og her opfostrede hun og hendes mand en [illegible] skaren, fem sønner og en datter. Karen Frandsen fik lov at blive i sit hjem til sin død, og ofte om natten det for nogle aar siden og ikke mindst i den sidste tid, inden helbredet blev stadig svagere, gav hendes datter og svigersøn, Verner Ærenlund, hende en god og kærlig pleje i de [illegible] stuer paa Skjelbo. Det glædede hende ogsaa at se [illegible] i [illegible] for [illegible] og [illegible], hvor Marie og Verner Ærenlund bor for sig selv en [illegible].

Mindeord om Karen Frandsen

En tid efter, at Karen Frandsen var død, kom budskabet til mig. Det kan vel ikke undgaa nogen, at et pludselig [illegible] efter et langt livs forfaldsvarsler [illegible] og [illegible] det [illegible], naar [illegible] over.

Saadan ikke det mig, da budskabet [illegible] bort over til vestkysten. Karen hørte til de [illegible], jeg holdt af. Som [illegible] var jeg [illegible] medlemmer i huset paa „Skelbo". Det var et godt sted for et ung menneske at komme. Meget [illegible] der lærte at Karen [illegible] ogsaa [illegible] for i aget [illegible]. Men her Karen blev man og [illegible] i det man fik en [illegible] [illegible] [illegible] vejen, at kirken er et [illegible] [illegible] [illegible]